

ด่วนที่สุด

เลขที่ ม.ธ.ป. ๑๐๘/๒๕๕๖

สำนักงาน กสทช.
ได้รับเอกสารไว้แล้ว เลขที่รับ..... 14586
..... ๒๙ ส.ค. ๒๕๕๖
โทร. 02-271-0151 ถึง 60 ต่อ ๕๖๕๑

มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน
๓๐๙/๑ หมู่ ๑ ตำบลบ้านตาต
อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖

- เรื่อง ทวงถามใบอนุญาตฯ ของเครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน ๑๒๘ สถานี
- เจริญพร ประธานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
- อ้างถึง
๑. หนังสือมูลนิธิเสียงธรรมฯ เลขที่ ม.ธ.ป. ๑๐๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่อง แจ้งเรื่องการขอยื่นคำขอใบอนุญาตกระจายเสียงอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้แบบคำขอตกลงประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง (แบบ ปส.๐๑)
 ๒. หนังสือมูลนิธิเสียงธรรมฯ เลขที่ ม.ธ.ป. ๑๐๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่อง แจ้งเรื่อง เหตุผลความจำเป็นของสถานีวิทยุในเครือข่ายมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน ในการใช้คลื่นความถี่ ในกำลังส่งและเสาอากาศ สำหรับผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงภาคประชาชนระดับชาติ
 ๓. หนังสือมูลนิธิเสียงธรรมฯ ด่วนที่สุด เลขที่ ม.ธ.ป. ๑๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง ขอรุทธรณ์คัดค้านคำสั่งคืนคำขออนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง การใช้คลื่นความถี่และเครื่องวิทยุคมนาคม เพื่อประกอบกิจการวิทยุภาคประชาชน
 ๔. หนังสือมูลนิธิเสียงธรรมฯ ด่วนที่สุด ม.ธ.ป.๑๑๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง หลวงปู่บุญมี ปรีบุญโณ ประธานมูลนิธิเสียงธรรมฯ ขอให้ระงับหนังสือที่ได้ลงนามตามคำแนะนำของ พ.อ.นที ศุกลรัตน์ ผ่านการติดต่อของนายทองก้อน วงศ์สมุทร ลว.๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
 ๕. หนังสือมูลนิธิเสียงธรรมฯ เลขที่ ม.ธ.ป. ๑๒๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง ข้อโต้แย้งกรณี กสท.มีนโยบายไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งกฎหมาย
 ๖. บันทึกของเจ้าหน้าที่ กสทช. ลงรับว่า ได้รับเอกสารหลักฐานครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว
 ๗. เลขรับของ กสทช. ที่ได้จากการยื่นคำขอฯ ของมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน
 ๘. หนังสือสำนักงาน กสทช. ที่ สทช.๔๐๐๘/๒๕๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง ขอเชิญร่วมชี้แจงข้อเท็จจริง

ตามที่มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารีได้ยื่นคำขอใบอนุญาตพร้อมเอกสารหลักฐานตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๕ แต่ต่อมาทาง กสทช.ปฏิเสธการพิจารณา แม้มูลนิธิเสียงธรรมฯ จะยื่นอุทธรณ์ต่อ กสทช. แต่ก็ยังไม่ได้รับคำตอบใดๆ จนกระทั่งศาลปกครองได้แนะนำให้เครือข่ายวิทยุวัดสังฆทานยื่นคำขอใบอนุญาตตามประกาศ กสทช. แม้จะยื่นฟ้องประกาศ กสทช.เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่าเป็นประกาศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอยู่ก็ตาม และขณะนี้ศาลปกครองก็ได้เมตตารับคำฟ้องไว้แล้วด้วยนั้น

มูลนิธิเสียงธรรมฯ จึงได้น้อมรับคำแนะนำของศาล และยื่นคำขอรับใบอนุญาตอีกครั้งหนึ่งในวันที่ ๑๕-๑๖ มกราคม ๒๕๕๖ โดยใช้แบบคำขอตกลงประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง (แบบ ปส.๐๑) ตามอ้างถึง หมายเลข ๑ พร้อมแจ้งเหตุความจำเป็นที่จะต้องใช้คลื่นความถี่ในกำลังส่งและเสาอากาศสำหรับผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงภาคประชาชนระดับชาติที่ต้องใช้มาตรฐานเทคนิคที่ตัดเทียมผู้ประกอบการรายเดิม (รายละเอียดตามอ้างถึงหมายเลข ๒) โดยการแจ้งเหตุจำเป็นดังกล่าวก็เนื่องมาจากประธาน กสท. ได้กล่าวยืนยันต่อศาลปกครองอย่างแข็งขันว่า หากรายได้ไม่สามารถใช้กำลังส่งและเสาอากาศตามประกาศพิพาทฯ ก็ให้แจ้งเหตุผลความจำเป็นมาด้วย

ต่อมาเมื่อเจ้าหน้าที่ของ กสทช. ได้ตรวจสอบรายละเอียดถึงวันเป็นเวลาหลายสัปดาห์ จึงได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิเสียงธรรมฯ ว่า มีเอกสารหลักฐานไม่ครบหลายรายการ และขอให้ทางมูลนิธิเสียงธรรมฯ มารับตารางตรวจสอบ (check list) เพื่อรวบรวมเอกสารหลักฐานที่ไม่ครบ รวมถึงเอกสารที่ กสทช. ต้องการเพิ่มเติม ให้นำส่ง กสทช. ภายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งแม้ในครั้งนั้นทางมูลนิธิเสียงธรรมฯ จะแปลกใจเป็นอันมากที่เอกสารจำนวนมากหายไป แต่ก็ใช้ขันติธรรมและวิริยะธรรมยินดีที่จะติดต่อประสานงานซ้ำใหม่อีกครั้งเพื่อให้หลักฐานครบถ้วนคืนดังเดิมตามที่ กสทช. แจ้งมา

อีกประการหนึ่งในวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่สำนักงาน กสทช. นัดหมายให้ไปรับตารางตรวจสอบดังกล่าว กลับปรากฏว่า สำนักงาน กสทช. จะบังคับให้มูลนิธิเสียงธรรมฯ ขนคำขอและเอกสารหลักฐานมากถึง ๕ ลังใหญ่กลับคืนมาให้ทั้งหมด มิฉะนั้นจะไม่ให้ตารางตรวจสอบซึ่งจะทำให้มูลนิธิเสียงธรรมฯ ไม่สามารถล่วงรู้ได้เลยว่า สำนักงาน กสทช. ต้องการเอกสารใดเพิ่ม และยอมจะทำให้ไม่สามารถยื่นเอกสารได้ครบถ้วนทันการภายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการยื่นเอกสารคำขออนุญาตฯ และในวันที่ไปรับตารางตรวจสอบนั้น คุณณณรัตน์ กำจรกิจการ ยังอ้างด้วยว่า มูลนิธิเสียงธรรมฯ ไม่ได้อยู่ในพื้นที่ให้บริการ ด้วยเหตุนี้มูลนิธิเสียงธรรมฯ จึงได้ทำหนังสืออุทธรณ์คัดค้านโดยอ้างอิงกฎหมายมาตรา ๒๙ แห่ง พ.ร.บ. ประกอบกิจการกระจายเสียงฯ พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมถึงข้อเท็จจริง (รายละเอียดตามอ้างถึงหมายเลข ๓) ใจความตอนหนึ่งในหนังสืออุทธรณ์ของมูลนิธิเสียงธรรมฯ ได้ชี้แจงไว้ว่า

“มูลนิธิเสียงธรรมฯ พิจารณาคำแนะนำของคุณณณรัตน์แล้วเห็นว่า มูลนิธิเสียงธรรมฯ ได้จดทะเบียนกับสำนักงาน กทช. เป็นผู้ประกอบการภาคประชาชนระดับชาติที่มีพื้นที่บริการครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ ซึ่งได้รับการขยายสิทธิทดลองออกอากาศถึง ๓ ครั้ง จากสำนักงาน กทช. ๒ ครั้งและจากสำนักงาน กสทช. ๑ ครั้ง และยังได้รับการขยายสิทธิ..... อีกด้วย โดยทุกสถานีทั่วประเทศได้รับการจดทะเบียนและได้รับสิทธิในนาม “มูลนิธิเสียงธรรมฯ” แต่เพียงผู้เดียว มูลนิธิเสียงธรรมฯ จึงมีพื้นที่ให้บริการครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศ การกล่าวอ้างว่ามูลนิธิเสียงธรรมฯ ไม่ได้ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ให้บริการจึงไม่เป็นความจริง อีกประการหนึ่ง ในเมื่อผู้ประกอบการรายเดิม เช่น อ.ส.ม.ท. หรือ รัฐสภา เป็นต้น ก็ยังได้รับสิทธิในการประกอบกิจการโดยไม่จำเป็นต้องตั้งอยู่ในพื้นที่กระจายเสียงของสถานีลูกข่ายในแต่ละภูมิภาคแต่อย่างใด และในเมื่อสำนักงาน กสทช. ยอมให้ได้รับสิทธิเช่นนั้นได้ รัฐธรรมนูญก็ยอมให้ความคุ้มครองมูลนิธิเสียงธรรมฯ ด้วยเช่นกันเพราะเป็นหลักเกณฑ์เดียวกันที่ชอบด้วยหลักนิติธรรมและหลักแห่งความเสมอภาค ดังนั้น การส่งคืนคำขอเพื่อบังคับให้มูลนิธิเสียงธรรมฯ ต้องแก้ไขเอกสารด้วยเหตุผลดังกล่าว หากเป็นนโยบายของ กสทช. จริง ก็เท่ากับเป็นนโยบายที่ผิดกฎหมาย แต่หากมิใช่เป็นเพียงการตัดสินใจของสำนักงาน กสทช. เท่านั้น

คุณมนตรีรัตน์ซึ่งเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวก็ย่อมมีความผิดตามกฎหมายอันเนื่องมาจากละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และเลือกปฏิบัติ”

ต่อมาในเย็นวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ หลังจากที่มูลนิธิเสียงธรรมฯ ได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์แล้ว เจ้าหน้าที่ของ กสทช. จึงได้กรุณาประสานงานให้คณะทำงานของมูลนิธิเสียงธรรมฯ ได้เข้าพบกับท่าน อัยการ กฤษฎา โรจนสุวรรณ ประธานอนุกรรมการกิจการกระจายเสียงบริการชุมชน และคุณมนตรีรัตน์ กำจร กิจการ เจ้าหน้าที่สำนักงาน กสทช. จึงได้ขอสรุปที่ให้ความอนุเคราะห์แก่มูลนิธิเสียงธรรมฯ อย่างดียิ่ง ทำให้ได้รับตารางตรวจสอบมา โดยไม่ต้องขณคำขอและเอกสารหลักฐานทั้งหมดกลับแต่อย่างใด การกระทำเช่นนี้ยังส่งผลดีต่อเจ้าหน้าที่ กสทช. ผู้ตรวจสอบเอกสารจะได้ไม่ต้องตรวจสอบหลักฐานเดิมๆ ที่ได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนไปแล้วแบบซ้ำๆ ซากๆ ซึ่งเป็นการเสียเวลาและไร้เหตุไร้ผลเสียกำลังโดยใช้เหตุ

อย่างไรก็ตาม ในขณะที่คณะทำงานของมูลนิธิเสียงธรรมฯ กำลังร่วมกันรับรองความถูกต้องของเอกสารยื่นคำขอฯ อยู่ที่เต็นท์ในอาณาบริเวณของ สำนักงาน กสทช. โดยเจ้าหน้าที่ กสทช. แจ้งว่า จะต้องลงนามรับรองทั้งหมดทุกหน้าจำนวนหลายพันแผ่นนั้น ปรากฏว่า ประธาน กสท. ได้ส่งคนไปหว่านล้อมพระผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นประธานมูลนิธิเสียงธรรมฯ และรองประธาน และให้ประธานมูลนิธิเสียงธรรมฯ ลงนามในหนังสือขอเปลี่ยนแปลงการยื่นคำขอจากวิทยุประเภท “บริการชุมชน” เป็นประเภท “บริการสาธารณะ” ซึ่งหลังจากที่ตัวแทนของประธาน กสท. ลากลับไปอีกไม่นาน ประธานมูลนิธิเสียงธรรมฯ ได้พิจารณาเห็นว่า หนังสือนั้นไม่ถูกต้องเหมาะสมอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงได้ จึงมีคำสั่งในขณะนั้นทันทีแจ้งให้ระงับหนังสือที่ประธาน กสท. แนะนำ และได้ใช้อำนาจตามข้อบังคับของมูลนิธิเสียงธรรมฯ ให้มูลนิธิเสียงธรรมฯ ทำหนังสือแจ้งต่อ กสทช. รายละเอียดตามอ้างถึงหมายเลข ๔

ในที่สุด มูลนิธิเสียงธรรมฯ ได้ยื่นเอกสารหลักฐานต่อ กสทช. ผ่านการตรวจสอบความครบถ้วนจากเจ้าหน้าที่มีการลงนามรับรองไว้เป็นไปตามที่สำนักงาน กสทช. ต้องการทุกประการทันกำหนดเวลา (ตามรายละเอียดในอ้างถึงหมายเลข ๕-๗) ซึ่งมูลนิธิเสียงธรรมฯ ตั้งใจปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด ซึ่งเป็นไปตามที่ กสทช. ได้ให้คำสัตยาบันไว้กับศาลจากการไต่สวนของศาลปกครองกลางอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ จนกระทั่งบัดนี้ นับว่ายาวนานเพียงพอแก่การสมควรเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเรียบร้อยแล้ว แต่การกลับหาเป็นเช่นนั้นไม่ อย่างไรก็ดีตาม แม้เครือข่ายสถานีวิทยุมูลนิธิเสียงธรรมฯ ทุกแห่งทั่วประเทศจะได้รับการรับรองจาก กสทช. ปฏิบัติหน้าที่ กสทช. และ กทช. รักษาการ กสทช. มายาวนานหลายปีว่าเป็นเครือข่ายวิทยุที่ถือครองสิทธิการออกอากาศโดยมูลนิธิเสียงธรรมฯ แต่เพียงผู้เดียวตลอดมา และแม้ในระบายนี้อาจยังไม่มีกลุ่มประชาชนผู้สนใจร่วมกันประสงค์จะก่อตั้งสถานีวิทยุขึ้นแต่อย่างใดไม่ แต่จากการที่สำนักงาน กสทช. ได้เป็นผู้เชื้อเชิญให้มูลนิธิเสียงธรรมฯ ส่งตัวแทนเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะอนุกรรมการกิจการกระจายเสียงบริการชุมชน และคณะอนุกรรมการกิจการกระจายเสียงบริการสาธารณะ ในเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคมที่ผ่านมา (ตามอ้างถึงหมายเลข ๘) ทำให้มูลนิธิเสียงธรรมฯ เห็นว่า ยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนจากทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และหลักการทางวิชาการอยู่ไม่น้อยจากฝ่าย กสทช. เสียเองที่จะให้มูลนิธิเสียงธรรมฯ ยื่นคำขอในประเภท “บริการสาธารณะ” อยู่อีก ทั้ง ๆ ที่โดยตัวบทกฎหมาย หลักวิชาการ การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ๔ ภาค ตลอดถึงข้อเท็จจริงนั้น มูลนิธิเสียงธรรมฯ จะยื่นคำขอเช่นนั้นมิได้ และหากจะผูกมัดจำกัดสิทธิมิให้ผู้ประกอบการวิทยุประเภทบริการชุมชนไม่มีเครือข่ายตามความหมายที่แท้จริงของ “ชุมชนตามความสนใจร่วมกัน” แล้วไซ้ร้ก็ย่อมไม่สามารถยอมทำตามอำเภอใจที่ไม่ถูกต้องเช่นนั้นได้ เนื่องจากขัดต่อข้อกฎหมาย ขัดต่อหลักการความเสมอภาคที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และ

ขัดต่อเหตุผลโดยชอบหน้าปการ ดังที่พระสงฆ์ นักวิชาการและประชาชนต่างก็ได้ชี้แจงไปอย่างละเอียดในที่ประชุมฯ และได้เคยยื่นชี้แจงเสนอต่อ กสทช. หลายครั้งหลายหนแล้วด้วย

โดยสรุป มูลนิธิเสียงธรรมฯ ตั้งใจปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัดตามที่ กสทช. ได้ให้คำสัตยาบันไว้กับศาลอย่างครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว และเอกสารหลักฐานพร้อมคำขอก็ผ่านการรับรองจากเจ้าหน้าที่ว่าครบถ้วนแล้ว จนกระทั่งบัดนี้เวลาล่วงเลยมานานกว่า ๖ เดือนแล้วนับว่ายาวนานเพียงพอแก่การสมควรเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตโดยสมบูรณ์แล้ว และหากยาวนานไปกว่านี้โดยหาเหตุผลอันชอบธรรมมิได้ ก็ย่อมส่งผลกระทบต่อให้เกิดความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใดแก่มูลนิธิเสียงธรรมฯ โดยแน่แท้ ซึ่งพระสงฆ์และประชาชนต่างทราบอย่างประจักษ์ชัดเจนแล้วว่า สาเหตุสำคัญแห่งความเสียหายหากเกิดขึ้นทั้งหมดมาจากการจงใจละเว้นปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. ยังมีโทษความผิดร้ายแรงทั้งทางแพ่งและอาญาในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกด้วย ดังนั้น มูลนิธิเสียงธรรมฯ ย่อมมีอาจนิ่งนอนใจได้อีกต่อไป จึงขอทวงถามถึงใบอนุญาตฯ ของเครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน ๑๒๘ สถานีมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อเร่งรัดจัดส่งใบอนุญาตของเครือข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนฯ ทั้ง ๑๒๘ สถานี ด้วย จักอนุโมทนาขอขอบคุณยิ่ง

ขอเจริญพรมมาพร้อมหนังสือนี้

(พระมณฑนจิตต์เกษม ธรรมโร)

กรรมการมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน
ทำการแทนประธานมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนฯ